

Przedmiot do wyboru A4: Ekofilozofia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Przedmiot do wyboru A4: Ekofilozofia
Kod przedmiotu	08.1-WH-CDFP-PE
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. dr hab. Stefan Konstańczak

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z filozoficznymi koncepcjami ujmującymi świat całościowo, w których człowiek i przyroda stanowią wzajemnie dopełniające się elementy. Przyroda zostanie przedstawiona jako struktura dynamiczna, podlegająca ewolucji wraz z ludzką cywilizacją. Studenci w trakcie zajęć nabywają również kompetencji w zakresie samodzielnej analizy problemów ekologicznych zagrażających przyszłości gatunku ludzkiego..

Wymagania wstępne

Znajomość historii kultury i postaw wiedzy biologicznej na .poziomie szkoły średniej

Zakres tematyczny

1. Przedmiot, terminologia i podstawowe założenia ekofilozofii. Idea koewolucji świata przyrodniczego i społecznego.
2. Spory w ekofilozofii: antropocentryzm, biocentryzm, ekocentryzm i „teoria wszystkiego”.
3. Miejsce przyrody w systemie wartości ludzkich.
4. Ekologia człowieka. Znaczenie bioróżnorodności dla biosfery.
- 5-7. Miejsce człowieka w przyrodzie w tradycji filozoficznej (starożytność, średniowiecze, czasy nowożytne)
8. Ekoteologia. Environmentalizm.
9. Ekofilozofia Henryka Skolimowskiego.
10. Koncepcja Gai – James Lovelock i Lynn Margulis.
11. Neonaturalizm. Kulturalizm. Socjobiologia.
12. Ekologia głęboka.
13. Kreowanie ery ekologicznej. Edukacja ekologiczna. Współczesne ruchy proekologiczne.
- 14-15. Koncepcja zrównoważonego rozwoju.

Metody kształcenia

metoda tekstu przewodniego, metoda projektu, metoda przypadków, dyskusja panelowa

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna genezę i historię rozwoju myśli ekofilozoficznej oraz poglądy na miejsce człowieka w przyrodzie		- dyskusja - odpowiedź ustna - zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	Ćwiczenia
Zna podstawowe pojęcia i koncepcje sformułowane w ramach ekofilozofii.		bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi wykazać związek powstawania koncepcji ekofilozofii z rozwojem kultury		- aktywność w trakcie zajęć - zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do wyjaśniania genezy problemów ekologicznych oraz uchwycenia relacji łączących poszczególne elementy biosfery.		- dyskusja - odpowiedź ustna - zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	Ćwiczenia
Na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów samodzielnie formułuje i modyfikuje propozycje ich rozwiązania		- dyskusja - zaliczenie - ustne, opisowe, testowe i inne	Ćwiczenia
Ma świadomość znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się nowych relacji łączących człowieka z przyrodą oraz doskonalenia koncepcji zrównoważonego rozwoju		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Warunkiem dopuszczenia do kolokwium jest systematyczne uczestnictwo w zajęciach . Ocena końcowa z przedmiotu jest wypadkową oceny z ćwiczeń oraz z tekstu końcowego.

Literatura podstawowa

1. L. Ferry, *Nowy ład ekologiczny. Zwierzę - drzewo – człowiek*, Warszawa 1995.
2. S. Konstańczak, *Wybrane zagadnienia ekofilozofii*, Słupsk 2005.
3. Z. Piątek, *Ekofilozofia*, Kraków 2008.
4. H. Skolimowski, *Filozofia żyjąca. Eko-filozofia jako drzewo życia*, Warszawa 1993.
5. K. Waloszczyk, *Kryzys ekologiczny w świetle ekofilozofii*, Łódź 1996.

Literatura uzupełniająca

1. J.M. Dołęga, *Człowiek w zagrożonym środowisku*, Warszawa 1993.
2. I. S. Fiut, *Ekofilozofia. Geneza i problemy*, Kraków 2003.

Uwagi

Wykorzystywane środki dydaktyczne:

- a. Encyklopedia multimedialna PWN „Środowisko”;
- b. Encyklopedia multimedialna PWN „Ziemia”.
- c. Encyklopedia multimedialna PWN „Życie”;

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Stefan Konstańczak (ostatnia modyfikacja: 13-07-2019 22:51)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ